

عنوان مقاله:

تاثیر سطوح فعالیت بدنی و بالیدگی جسمانی بر شایستگی حرکتی کودکان شهر تهران

محل انتشار:

دوماهنامه فیض، دوره 25، شماره 6 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فاطمه سهرابی

پروانه شمسی پور دهکردی

سعید آهار

سمیه سهرابی

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: سلامت جسمانی از مهم ترین سرمایه های انسانی است و شایستگی حرکتی می تواند موجب ارتقای این امر شود. پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر سطوح فعالیت بدنی و بالیدگی جسمانی بر شایستگی حرکتی کودکان ۸-۱۱ ساله شهر تهران انجام شد. مواد و روش ها: مطالعه حاضر از نوع مقطعی - تحلیلی بود. جامعه آماری، کودکان ۸-۱۱ ساله شهر تهران بودند که ۲۰۵ نفر (۱۰۵ دختر و ۱۰۰ پسر) از آن ها به صورت تصادفی انتخاب شدند. ارزیابی سطح فعالیت بدنی با استفاده از پرسشنامه بین المللی سطح فعالیت بدنی (Physical Activity Questionnaire for Children)، شاخص بالیدگی جسمانی از طریق روش خمیس - روشه و شایستگی حرکتی با استفاده از آزمون شایستگی حرکتی (TMC) ارزیابی شد. داده ها با استفاده از تحلیل واریانس چندعاملی و آزمون تعقیبی بونفرونی تحلیل شد. نتایج: نتایج تحلیل واریانس چندعاملی نشان داد که اثر اصلی سطح فعالیت بدنی معنادار نمی باشد ($P=0.74$). کودکان با بالیدگی دیررس در هر سه سطح فعالیت بدنی دارای میانگین شایستگی حرکتی بهتری بودند. کودکان با سطح فعالیت بدنی بالا دارای میانگین شایستگی حرکتی بهتری نسبت به کودکان با سطح فعالیت بدنی متوسط و پایین بودند. اثر اصلی سطوح بالیدگی جسمانی، معنادار بود ($P=0.01$). نتیجه گیری: پیشنهاد می شود به منظور رشد شایستگی حرکتی، برنامه جامع و کاربردی در مدارس جهت افزایش سطح فعالیت بدنی و مهارتی در کودکان تدوین شود.

کلمات کلیدی:

Exercise, Physical health, Motor function, ورزش, سلامت جسمانی, عملکرد حرکتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1393850>

